कर्म्भेण सजोषस इति यथा पुरोऽनुवाकीवमेषतयैवैनानेतभ्यः पात्रभ्यो क्यति ॥ ५१ ॥ तानि वे प्रतिपुरुषं । यावलो गृह्याः स्युस्तावल्येकेनातिरिक्तानि भवति तत्प्रतिपुरुषमेवैतद्कैकेन या अस्य प्रजा जातास्ता वरुणपाशान्प्रमु चत्येकेनाति-रिक्तानि भवन्ति तथा व्वास्य प्रजा ऋजातास्ता वरुणपाशात्प्रमुचिति तस्मादिके-नातिरिक्तानि भविति ॥ ५५॥ पात्राणि भविति पात्रेषु क्यशनमध्यते यवमयानि भवित यवान्हि जनुषीर्वरूणोऽगृह्णाहुर्पेण जुहोति पूर्पेण ह्यशनं क्रियते पत्नी बुक्तोति मिथुनाद्वैतद्वरूणपाशान्प्रजाः प्रमुच्चिति ॥ ५३ ॥ पुरा यज्ञान्पुराङ्गितभ्यो बु-होति । अङ्गतादो वै विशो विशो वै मरुतो यत्र वै प्रतापतेः प्रता वरुणागृही-ताः परिदीर्णा अनत्यश्च प्राणत्यश्च शिश्यिरे च निषेरुश्च तद्वासां मरुतः पाप्मानं विमेथिरे तथोऽ व्वेतस्य प्रज्ञानां मरुतः पाप्मानं विमयते तस्मात्पुरा यज्ञात्पुराङ्ग-तिभ्यो जुक्होति ॥ ५४ ॥ स वै द्विणोऽग्रौ जुक्होति । यद्वामे यद्रणयऽर्गत ग्रामे वा क्यराणे वैनः क्रियते यत्सभायां यदिन्द्रियऽइति यत्सभायामिति यन्मानुषऽइ-ति तदाक् यदिन्द्रियण्ड्ति यद्वत्रेति तदाक् यदेनश्चकृमा वयमिदं तद्वयज्ञामक् स्वाक्ति यत्कि च वयमेनश्चकृमेद् वयं तस्मात्सर्वस्मात्प्रमुच्यामक्ऽइत्येवैतदाक् ॥ ५५॥ अयैन्द्रों मरुवतों जपति । यत्र वे प्रजापतेः प्रजानां मरुतः पाप्मानं वि-मेथिरे तडेचां चक्र उसे क् मे प्रजा न विमयीर्जिति ॥ ५६॥ स एतामैन्द्रीं म-रुवतीमजपत् । चत्रं वाण्युन्द्रो विशो मरुतः चत्रं वै विशो निषद्वा निषिद्वा असिनिति तस्मादिन्द्री ॥ ५७॥ मो षू णाः । इन्द्रात्र पृत्सु देवेर्सित हि ष्मा ते प्रु-ष्मित्रवयाः । मक्श्चित्वस्य मीषुषो यव्या कृविष्मतो मरुतो वन्दते गीरिति ॥ ५६॥ अयैनां वाचयति । अक्रन्कर्म कर्मकृत इत्यक्रन्हि कर्म कर्मकृतः सङ् वाचा म-योभुवेति सक् कि वाचाक्रन्देवेभ्यः कर्म कृवेति देवेभ्यो कि कर्म कृवास्तं प्रेत सचाभुव उत्यन्यतो खोष्ट्या सक् भवन्ति तस्मादाक् सचाभुव उत्यस्तं प्रेतिति ज-